

Și caut mereu să spun despre Iubire...

Lucica Boltasu

Vreau să transmit cuvintele trecute
Pe foi veline, urme de condei,
Căci nu doresc ca șoapte neștiute,
Să-mi umple cu nimicuri, anii mei.

Le scriu încet, cu inima vibrândă,
Le-aștern precum ninsorile în ierni
Și fiecare slovă tremurândă,
Aș vrea Isuse, Tu ca să o cerni.

Și caut mereu să spun despre Iubire,
Despre iertarea ce-am primit în dar,
Lumii vorbesc de har și mântuire,
Să nu trăiesc o viață în zadar.

Adesea văd și simt disprețuirea
Atâtor oameni, pentru versul meu,
Dar eu privesc atunci nemărginirea
Și-aud cum îmi vorbește Dumnezeu:

"Să nu privești la oameni, niciodată!
Ți-ai pus talantul în negoț și știi
Că n-ai cerut nici lauri și nici plată,
Vrei să slăvești pe Cel ce este viu!

Va fi o vreme când veți da socoată
De timpul ce-ați lucrat în via Mea,
Atunci voi da pedeapsă sau răsplată,
Căci rodul vostru clar se va vedea.

De credincios ai fost, nu-ți fie frică!
Tu n-ai ascuns talantul în pământ!
Lucrarea ta, oricât pare de mică,
Aduce rod, căci e din Duhul Sfânt!"

Mai cerne-Ți Doamne lacrima divină,
Peste-al meu duh și trupul meu zdrobit,
Să nu uit că sunt om, iar Tu Lumină,
Să Te slăvesc chiar dacă sunt lovit.

Azi lumii spun că-ntreaga-mi avuție,
Ești Tu, Isuse, Domn și Dumnezeu!
Prin vers proclam: "Osana, Slavă Ție!"

C-acest talant ai pus în dreptul meu!

18/10/2016, Barcelona -Lucica Boltasu